

လူ့စာပေ

EW

၇၅၆

တစ်ကိုယ်တော်မွေးမြူခဲ့တဲ့သစ္စာ

VIEW

EW

VIEW

အခန်း(၁)

‘ဆရာမလေး’

ခေါ်သံကြောင့် ‘မင်း’ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မြင်လိုက်ရတာ အချိုး သမီးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ။ အသက်လေးဆယ်ကျော်မျှသာ ရှိဦးမည်။ ဖြူနုသော အသားအရေနှင့် ချောမွေ့ခန့်ညားသော ရုပ်သွင်က ကျက်သရေ ရှိလွန်းသည်။ ။

‘မင်း’ကို ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းတွေက နှစ်လိုဖွယ် အပြုံးရိပ်တို့ ယှက်သမ်းနေခဲ့ကာ လေးစားကြည်ညိုရိပ်တွေပါ ထင်ဟပ်နေခဲ့၏။

‘ဆရာမလေးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်’

တစ်ခုခုတော့ လွဲချော်နေပြီဟု ထင်သည်။ ။ ကိုယ့်ကို ဒီဆေးရုံက ဒေါက်တာမတစ်ယောက် ထင်မှတ်ကာ ကျေးဇူးတင်စကား လာပြောနေတာ ဖြစ်မည်။

‘အန်တီ မှားနေပြီရှင်၊ ကျွန်မက ဆရာဝန်မဟုတ်ပါဘူး။ တာဝန်ကျ ဆရာမက round လှည့်နေပါတယ်’

မင်း ရှင်းပြချက်ကို အန်တီကြီးက အပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းကိုခါရမ်းပြရင်း

‘မဟုတ်ပါဘူး အန်တီက ဒီက ဆရာမလေးကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ကြော

င်း လာပြောတာပါကွယ်’

‘ဟိုလေ ကျွန်မက ဆရာဝန်မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ဆေးကျောင်းသူ တစ်ယောက်ဘဝပဲ ရှိပါသေးတယ်ရှင်’

‘အန်တီ သိပါတယ်၊ သမီးတို့ ဆေးကျောင်းသူတွေ အခု ဒီဆေးရုံကြီးမှာ သွေးလာလှူကြတာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ’

အမှန်တကယ်လည်း မင်း တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဒီနေ့ သွေးစုပေါင်းလာလှူကြတာ ဖြစ်သည် ။ မင်း ကိုယ်တိုင် သွေးလှူပြီးတာကြောင့် ဒီနားနေခန်းလေးထဲမှာ လာအနားယူနေခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။

‘သမီးလေး အခု လှူခဲ့တဲ့ သွေးနဲ့ အန်တီသား အသက်ရှင်ခွင့် ရနေခဲ့တာပါကွယ်’

အခုမှ ပဲ မင်း သဘောပေါက်မိတော့သည် ။ မင်း လှူလိုက်သောသွေးက လူနာတစ်ယောက်အတွက် လောလောလတ်လတ် သွင်းဖြစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည် ။

‘ဆရာမလေး ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိမယ်လို့ တာဝန်ကျဆရာမလေးက ပြောလိုက်လို့ အန်တီ ကျေးဇူးတင်စကား လာပြောတာပါကွယ်’

ကိုယ် ဒါနပြုလိုက်သည့် သွေးက အရေးပေါ် သွေးလူနာရှင်အတွက် ချက်ချင်း အသုံးပြုဖြစ်သည် ဆိုတော့ မင်း ရင်ထဲမှာ လည်း ဝမ်းသာကြည်နူးခြင်းတို့ ဖြစ်တည်ရတာ အမှန်။

‘အန်တီ အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာမလေးရယ်’

လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်စကားတွေ ဆိုနေသော အန်တီကြီးကို

မင်း ကြည်ကြည်နူးနူးလေး ပြုံးပြမိသည် ။ တကယ်ဆို ဆရာဝန် မဖြစ်
သေးသော မင်း ကို ဆရာမလေးဟု တွင် တွင် ခေါ်နေတာကိုလည်း အား
နာမျက်နှာပူမိတာမို့။

‘ရပါတယ် အန်တီ၊ မင်း လှူတဲ့ သွေးနဲ့ လူနာတစ်ယောက် တိုက်ဆိုင်
စွာ လိုအပ်သွားတာကို မင်းလည်း ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဟိုလေ မင်းနာမည်
က လမင်းရောင်စဉ်ပါရှင်’

‘ဟင် လ လမင်းရောင်စဉ်’

အန်တီကြီးမျက်ဝန်းတွေ အံ့သြဝိုင်းစက်ကာ မင်း နာမည်ကို နှုတ်က
ရေရွတ်သည် ။ အခြားသော မိန်းကလေးတွေ နာမည်ထက် မင်း နာမည်
က နည်းနည်းထူးခြားနေတာကြောင့် ဖြစ်မည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ လမင်းရောင်စဉ် ပါရှင်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)မှာ တတိယနှစ်
တက်နေပါတယ်ရှင်’

‘ဪ အင်း အင်းပါကွယ်၊ သမီးလေး လမင်းရောင်စဉ်ကို အန်တီ
သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဟို အန်တီကို ခွင့်ပြုပါဦးနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ’

မင်းကို ကသောကမျောလေး နှုတ်ဆက်ကာ အန်တီကြီး ခပ်သုတ်သုတ်
လှည့်ထွက်သွားခဲ့သည် ။

ဆရာမလေးပဲဟု ခေါ်ဝေါ်နေတာကြောင့် မင်း နာမည်ပြော မိတ်ဆက်
လိုက်ရသည် ။ အန်တီကြီးကတော့ နာမည်လေးတောင်
ပြောပြမသွားခဲ့ပါ။

လူနာရှင် သားအမည်လေးကိုတောင် ပြောပြဖို့ မေ့သွားသည် ထင်ပါ
သည် ။

သားဇောနှင့်မို့ သတိမရ ဖြစ်သွားတာပဲဟု မင်း
နားလည်ပေးလိုက်ပါသည်။ ။

ရင်ထဲမှာ တော့ ဒီတစ်ကြိမ် လှူဖြစ်ခဲ့သော သွေးဒါနအတွက် ပီတိစိ
တ်လေး ဖြစ်မိတာ အမှန်။ ကိုယ် သွေးလာလှူချိန်မှာ သွေးလိုအပ်သော
လူနာနှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည့် အဖြစ်က ကြုံခဲ့လွန်းပါသည်။ ။

မင်း တို့ ဆေးကျောင်းသူတွေ ဒီလိုပဲ ခြောက်လတစ်ကြိမ် ပုံမှန်သွေး
လာလှူ ဖြစ်ကြသည်။ ။ မင်းတို့ သူငယ်ချင်းကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ
ကိုးယောက် လာလှူကြတာ ဖြစ်၏။

ဆေးရုံကြီးရဲ့ သွေးလှူဌာနမှာ သွေးလှူပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါး ပြန်ကြ
တာများ သည်။ ။

သည် တစ်ခါတော့ တိုက်ဆိုင်လွန်းစွာ မင်း လှူသောသွေးက အရေး
တကြီး လူနာအတွက် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထို့အတွက်လည်း သူငယ်ချင်းတွေ
က တအံ့တဩ ပြောမဆုံးကြတော့ပါ။

‘ငါတို့ ကိုးယောက်ထဲမှာ လမင်းတစ်ယောက်တည်း ဘီသွေးဖြစ်နေ
တာ ကံထူးသွားတာပဲ’

‘ဟုတ်ပါ့ဟယ် သွေးဖောက်စမ်းကတည်းက ဘီသွေးလိုတယ်လို့ ဆ
ရာမတွေက ပြောကြတာ၊ ငါလည်း ဘယ်နေလိမ့်မလဲ လမင်းသွေးကို
ကမန်းကတန်း ယူပြေးတဲ့ ဆရာဝန်မလေးနောက်လိုက်ပြီး
စပ်စုတာပေါ့’

အားလုံးက အိမ်စကားကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေကြသလို
မင်းလည်း နားစွင့်ထားမိပါသည်။ ။

‘လူနာရှင်အမေ အန်တီကြီးဆို ဝမ်းသာလို့ ဆိုပြီး မျက်ရည်တွေတော

င် ဝဲနေတာ သိလား မင်း’

‘အင်း ငါ့ကို နားနေခန်းမှာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာပြောသွားတယ်
,

‘ဟင် ဟုတ်လား’

‘အင်းလေ နင်တို့ က အဲ ဒီအချိန် သွေးလှူနေကြတော့ မသိကြဘူး
လေ’

‘ကြည့်စမ်း ဒါနဲ့ တောင် မပြောဘူး၊ ဒါဆို နင် အန်တီကြီးသားကို
တွေ့ပြီးပြီပေါ့’

‘ဟင့်အင်း မတွေ့ပါဘူး၊ အန်တီကြီးကလည်း ကျေးဇူးတင်စကား
တွေပြောပြီး ကသောကမျော ပြန်သွားတာပါ’

‘ညံ့လိုက်တာ လမင်းရယ်’

အိခင် စကားကြောင့် မင်း မျက်မှောင်ကုပ် သွားမိ၏။

‘ဟင် ဘာကိုပြောတာလဲ အိခင်ရဲ့ ’

‘ဟဲ့ ကိုယ်သွေးလှူခဲ့တဲ့ သူကိုတော့ နင် မြင်ဖူးထားသင့်တာပေါ့၊ ကျူ
ပ်ကတော့ သိချင်လွန်းလို့ သွားကြည့်သေးတယ်၊ တကယ်ချောတဲ့ လူနာ
ကောင်လေးဟယ်’

‘ဟဲ့ အိခင်ရယ် လူနာပါဆိုမှ ပြီးတော့ သွေးတောင်လိုနေတဲ့ လူနာဆို
တော့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေမှာ ပေါ့’

ကြားထဲက ငြိမ်းစုက ထင်မြင်ချက်ဝင်ပေးတော့ အိခင်က ခေါင်း
လေးတွင် တွင် ခါရမ်းရင်း

‘အသားရောင်လေး ဖြူလျော်နေတာကလွဲရင် မျက်နှာလေးက တက

ယ်ချောတာဟ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံး နှာတံကအစ အပြစ်ပြောစရာ မရှိဘူး၊ ပါးစပ်ပေါက်ကလည်း ’

‘လုပ်ပြန်ပြီ၊ နှုတ်ခမ်းပြောစမ်းပါ အိခင်ရယ် ပါးစပ်ပေါက်ရယ်လို့ ကဗျာမဆန်လိုက်တာ’

အိခင် စကားအကျအနကို လိုက်ပြီး ငြိမ်းစုက ဝင်ထောက်နေတော့ အိခင် မကျေမနပ် မျက်စောင်းလေးထိုးသည်။ ။

‘အေး ညည်းပြောတဲ့ ကဗျာဆန်တဲ့ ပါးစပ် အဲ နှုတ်ခမ်းလေးကပါ လှတယ်၊ တကယ့် ရွှေမင်းသားလေး အိပ်နေတဲ့ အတိုင်းပဲ’

‘ရွှေမင်းသားတော့ မလုပ်နဲ့ လေ၊ သွေးရောင်ဆုတ်နေတာဆိုတော့ ငွေမင်းသားလေးဆို တော်သေးတယ်’

ငြိမ်းစုက ရွတ်နောက်နောက်လေး ဝင်ပြောတော့ အိခင် ဘုဆတ်ဆတ်လေး မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်ရင်း

‘အေး အခု ကိုယ်လူချောလေး ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို လမင်းရဲ့ သွေးတွေ စီးဝင်သွားပြီဆိုတော့ ရွှေမင်းသားလေး ပြန်ဖြစ်သွားပြီပေါ့၊ နင်တို့ ငါတို့ သွေးတွေကတော့ သိမ်းဆည်းထားခံရတုန်းပဲ’

အိခင်စကားကြောင့် အားလုံး ရယ်မိကြသည်။ ။ မင်း ကိုယ်တိုင် သွား မကြည့်လိုက်မိပေမယ့် ထိုလူနာရှင်၏ မိခင်ဖြစ်သူ မျက်နှာကို ပြန်မြင် ယောင်ကြည့်မိသည်။ ။

အသားဖြူဖြူ နုနုညက်ညက်နှင့် ချောမောသော မိန်းမကြီးမို့ သားဖြစ်သူကလည်း ချောမောမှာ ပဲဟု ထင်သည်။ ။

‘နေပါဦး အိခင်ရဲ့ နင်က လူကိုပဲကြည့်လာတာလား သူ့ရောဂါက ဘာကေ့စ်လဲ၊ သူ့နာမည်ကကော’

‘ဆရာဝန်တွေကိုလည်း မေးခဲ့တယ်၊ ခုတင်ခြေရင်းမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ချာတ်တွေကိုလည်း ယူဖတ်ကြည့်ခဲ့တာပေါ့’

‘တော်တော် စပ်စုတဲ့ မိန်းမပဲ’

ငြိမ်းစု ဝင်ဩဘာပေးတာကို အလေးမထားဘဲ အိမ်ကတော့ မဆုံးသေးသော သူ့စကားကို ဆက်ပြောသည်။ ။

‘သူ့ကေ့စ်က သလက်ဆီးမီးယား’

‘ဘာရယ်’

မင်း မျက်ဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းစက်ကာ သိပ်ကိုအံ့ဩသွားခဲ့ပါသည်။ ။ ဒီဝေဒနာရောဂါ အမည်ကို ကြားတိုင်း မမနေမင်းကို သတိရမိစိတ်နှင့် ရင်ထဲမှာ လစ်ဟာသွားစမြဲ။

‘နာမည်လေးကလည်း အမိုက်စားပဲ၊ သျှင်ခေတ်သစ်တဲ့ ’

‘ဘယ်လို ဘယ်လို’

‘သျှင်ခေတ်သစ် သနဲ့ သျှင်တာ ရကောက်နဲ့ မဟုတ်ဘူး ’

အိမ်နှင့် ငြိမ်းစုတို့ စကားတွေကို မကြားနိုင်လောက်အောင် မင်း ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်ပူလောင် သွားခဲ့သည်။ ။

သျှင်ခေတ်သစ်တဲ့ လား။ နာမည်က ထူးခြားပြီး ဆန်းသစ်သည်။ ။ ဒီလို နာမည်တူသော ယောက်ျားတော့ မရှိနိုင်ဟု ထင်သည်။ ။

ဒါတွေဟာ အမှန်ဖြစ်နေခဲ့လျှင်တော့ မင်း ရင်ထဲကဒဏ်ရာတွေက အသစ်ပြန်ဖြစ်တည်လာဦးမှာ သေချာသည်။ ။

မဟုတ်ပါစေနဲ့ မဖြစ်ပါစေနဲ့ ဟု ရင်ထဲမှာ အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းရင်း ဆို့နှစ်ပူလောင်သော ဝေဒနာတို့ သည် ...။

အခန်း(၂)

သူ ခွန်အားပြည့် လန်းဆန်းလာချိန်မှာ ပထမဆုံး မြင်တွေ့ရသော မျက်နှာက အန်တီမြတ်မွန်၏ မျက်နှာပဲ ဖြစ်သည်။ ။

သူ့ဝေဒနာသည်းကာ သတိလစ်နေချိန်တွေမှာ အန်တီမြတ်မွန် အနားမှာ စိုးရိမ်တကြီး ရှိနေမှာ တွေ့မိသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ သူ မသိကျိုးကျွံပြုရင်း တစ်ဖက်ကို မျက်နှာလွှဲလိုက်မိ၏။

‘သား သျှင်လေး နေသာရဲ့ လားဟင်’

ကရုဏာသံအပြည့်နှင့် အန်တီမြတ်မွန် မေးတာကို ကြားပေမယ့် မဖြေဘဲ သူ ကြည့်မိတာ ခုတင်တိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားသော သွေးပုလင်းလေးကို ဖြစ်သည်။ ။

ဆေးရုံမှာ လူနာတစ်ဦးအတွက် သွေးသွင်းပြီဆိုလျှင် သွေးပုလင်း၌ သွေးလှူရှင်အမည်ကို ရေးထိုးကပ်ထားတတ်စမြဲ။

အခုတော့ သူ့အတွက် သွင်းထားသော သွေးပုလင်းမှာ သွေးလှူရှင်အမည်က ရှိမနေတာ အံ့ဩမိ၏။

‘ကျွန်တော့်ကို သွင်းတဲ့ သွေးပုလင်းမှာ သွေးလှူရှင်နာမည် မပါပါလား’

သူ အံ့ဩသလို ရေရွတ်ရင်း မေးတာကို ဒေါ်မြတ်မွန် မဖြေတော့ဘဲ

လှည့်ကြည့်မိ၏။ သည် တောမှ ဒေါ်မြတ်မွန်က နွေးထွေးစွာ ပြုံးပြရင်း

‘သား ဆေးရုံရောက်တော့ လိုတဲ့ သွေးက မရှိဘူးလေ၊ ကံကောင်းချင်တော့ ဆေးရုံမှာ သွေးလာလှူကြတဲ့ ဆေးကျောင်းသူအုပ်စုနဲ့ ကြုံလိုက်တာလေ’

‘ကျွန်တော့်အတွက် လိုတဲ့ သွေးကို လှူပေးတာ ဘယ်သူလဲဟင်’

‘ဆေးကျောင်းသူလေးတွေထဲက ဆရာဝန်လောင်းမလေး တစ်ယောက်ပဲ သားရဲ့ ’

မပြည့်စုံသော ဒေါ်မြတ်မွန် အဖြေကြောင့် သူ အလိုမကျစွာ မျက်မှောင်ကုပ်သွားမိသည် ။ တကယ်ဆို သူ့ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် သွေးလှူရှင်ရဲ့ အမည် နာမလောက်တော့ ဒေါ်မြတ်မွန် သိသင့်ပါသည် ။

သူ သတိလစ်ရောဂါသည်းနေတုန်းမှာ ဒေါ်မြတ်မွန်ပဲ အနားမှာ ရှိနေခဲ့တာ ဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော့်ရဲ့ သွေးလှူရှင် နာမည်လေးတော့ အန်တီမြတ်မွန် မေးမြန်းထားသင့်တာပေါ့’

‘ဟို သားရယ် အန်တီလည်း စိတ်တွေပူပန် စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ လုံးနေတော့ မသိလိုက်ဘူး။ ဟို အဲဒီ ဆရာဝန်လောင်းလေးတွေကလည်း သွေးလှူပြီးတာနဲ့ ပြန်သွားကြတာကွဲ့’

ဒေါ်မြတ်မွန် သူ့ကို ဖြေရှင်းချက်တွေ ပေးနေတုန်းမှာ ပဲ အခန်းထဲကို ဝင်လာသော ဆရာဝန်လေးက ကုန်နေပြီဖြစ်သော သွေးပုလင်းကို ဖြုတ်ဖို့ လုပ်နေ၏။

‘ဪ ဒေါက်တာ ကျွန်တော့်ရဲ့ သွေးလှူရှင် ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိနိ

င်မလားဟင်’

သူ့အမေးကြောင့် ဆရာဝန်လေးက ပြုံးကြည့်ရင်း

‘တကယ်တော့ ထုတ်ပြီးပြီးချင်း သွေးကို ချက်ချင်း သွင်းလေ့မရှိဘူး ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ က လေးဆယ့်ရှစ်နာရီလောက် ထားပြီးမှ သွင်းတာ ပါ။ အခုက ဘလက်ဒ်ဘင့်က်မှာ ဘီသွေးက ကုန်နေလို့ ငါ့ညီအတွက် လိုအပ်တဲ့ ဘီသွေးအလှူရှင် ပေါ်လာတာ အသင့်ဖြစ်သွားတယ်’

ဆရာဝန်လေး ရှင်းပြနေတာကို သူ နားစိုက်ထောင်ရင်း သိချင်တာကို နားစွင့်ထားမိ၏။

‘ရောက်လာတဲ့ သွေးလှူရှင် ကိုးယောက်တည်းက ဘီသွေးသမားက တစ်ယောက်တည်းပါဗျ။ ဆေးကျောင်းသူတစ်ယောက်ပဲ၊ နာမည်က လမင်းရောင်စဉ် တဲ့ ’

‘ဗျာ’

‘နာမည်က လမင်းရောင်စဉ်တဲ့ ’

သူ အံ့ဩစွာ ရေရွတ်မိတာကို အသေအချာ မကြားလိုက်ဟု ထင်သွားပုံရကာ ဆရာဝန်လေးက အမည်ကို ထပ်ရေရွတ်ပြနေသည် ။

သူကတော့ အန်တီမြတ်မွန် မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်မိ၏။ အန်တီမြတ်မွန် မျက်ဝန်းတွေကလည်း သူ့လိုပဲ ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်း ပြန်ကြည့်နေခဲ့သည် ။

‘အန်တီတို့ ကြားလိုက်မိသလား မသိဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်လလောက်က ဒေါက်တာ နေမင်းရောင်စဉ် ဆိုတဲ့ ဆရာဝန်မလေး ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးပါးခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က နယ်ဆေးရုံမှာ ရောက်နေတာ၊ အခု လမင်းရောင်စဉ် ဆိုတာ ဒေါက်တာနေမင်းရောင်စ

ဥရဲ့ ညီမလေးပဲပေါ့’

ဆရာဝန်လေးက အန်တီမြတ်မွန်ကိုပါ ရှင်းပြနေခဲ့သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ တော့ ဆန်းကြည်လှသော တိုက်ဆိုင်မှုအတွက် အံ့ဩမယုံနိုင်စွာ မင်သက်နေခဲ့မိသည်။

တကယ့်ကို ထူးဆန်းလှသော တိုက်ဆိုင်မှုကြီးက မယုံကြည်နိုင်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။

သူ့ရဲ့ သွေးလှူရှင်က ဒေါက်တာ နေမင်းရောင်စဉ်ရဲ့ ညီမလေးတဲ့လား။ လမင်းရောင်စဉ် တဲ့ လား။

ဆရာဝန်လေးက သွေးပုလင်းခွံကို သယ်ဆောင်ကာ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွားသည်။ အန်တီမြတ်မွန် ခုတင်နံဘေးမှာ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ရပ်ကာ သူ့ကိုကြည့်နေဆဲ။

‘အန်တီမြတ်မွန် လ လမင်းရောင်စဉ် ဆိုတာ ဒေါက်တာနေမင်းရောင်စဉ်ရဲ့ ညီမလေးတဲ့ ဟုတ် ဟုတ်လား’

‘သားရယ် အန်တီလည်း မသိခဲ့ဘူး၊ သားရဲ့ ကျေးဇူးရှင် သွေးအလှူရှင်မို့ သွားတွေ့ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားပြောမှ နာမည်ကိုသိခဲ့ရတာ’

သူ အခုမှ ပဲ သဘောပေါက်မိတော့သည်။ ဒါကြောင့် သူ မေးတုန်းက အန်တီမြတ်မွန် နာမည်ကို မပြောခဲ့တာ ဖြစ်မည်။

‘သူ သူက ကျွန်တော့်ကို သွေးလှူခဲ့တာဆိုတာ သိသွားသလားဟင် အန်တီမြတ်မွန်’

သူ့အသံတွေ တုန်ယင်လှုပ်ခတ်နေတာ ချောက်ချားစိတ်ကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။

‘ဟင့်အင်း သူ သိမသွားပါဘူး၊ သူ့နာမည်ကို သိလိုက်တော့ အန်တီ တောင် အံ့ဩခဲ့ရတယ်၊ တကယ့်ကို ထူးဆန်းတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ’

‘သူ သူ သိသွားခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲကိုတောင် သူ့ရဲ့ သွေး တွေ ထည့်သွင်းပေးခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး’

သူ့စကားကြောင့် အန်တီမြတ်မွန် ခေါင်းကိုခါယမ်းသည်။ ။

‘မဟုတ်တာ သားရယ် သူလေးက သူလှူတဲ့ သွေး တကယ်လိုအပ်တဲ့ လူနာဆီရောက်သွားလို့ ဝမ်းသာနေခဲ့တာပါ၊ အန်တီကလည်း ကျေးဇူး တင်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့ပါတယ်’

သူ ပင့်သက်မောတစ်ချက် ရှိုက်ရင်း ခေါင်းကိုခါမိ၏။ အန်တီမြတ်မွန် ဘယ်လိုပဲ နှစ်သိမ့်စကားတွေ ဆိုနေပါစေ အမှန်တရားတစ်ခုကို သူ တွေးဆခန့်မှန်းကြည့်နိုင်သည်။ ။

လမင်းရောင်စဉ် ထံမှ ခွင့်လွှတ်မှုတစ်ခုကို သူ ဘယ်တုန်းကမှ မရခဲ့ ပါ။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ မသိခဲ့လို့ ပါ၊ သူ သိခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ကို လှူခဲ့တဲ့ သွေးအတွက် နောင်တရနေမှာ ပါ’

‘သား သျှင်လေး ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ လမင်းရောင်စဉ်က ဆရာ ဝန်လောင်းတစ်ယောက်ပါ၊ သားထင်နေသလို သူ့စိတ်က မခက်ထန် လောက်ပါဘူးကွယ်’

သူ ခေါင်းကို ခါယမ်းရင်း မျက်ဝန်းတွေကို မှီ တံထားလိုက်မိပါသည် ။ အာရုံထဲကို မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့တာ မဝေးသော အတိတ်က အရိပ်တွေ။

ထိုအတိတ်ဆိုးကြီး အောက်မှာ ပဲ လူတွေ၏ အမုန်းတွေကို သူခံယူခဲ့

ရသည် ။ အထူးသဖြင့် လမင်းရောင်စဉ်ရဲ့ အမုန်းတွေ။

အခုတော့ သူ့ကိုမုန်းတီးနေသော လမင်းရောင်စဉ်ရဲ့ သွေးတွေက သူ့
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ လည်ပတ်ရှင်သန်နေခဲ့ပြီ။

ကံကြမ္မာက မယုံကြည်နိုင်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ဆန်းကြယ်
လွန်းလိုက်တာ။

အခန်း(၃)

မင်း မျှော်လင့်နေသော ဇင်မာ၏ ကားလေးကို လမ်းထဲဝင်လာကတည်းက လှမ်းမြင်နေရသည်။ ။

ဝရန်တာလေးကရပ်ရင်း မင်း ရင်တွေလှုပ်ခတ်စွာ ကြည့်နေတုန်းမှ ဇင်မာ၏ ပရာဒိုကားလေးက တိုက်ခန်းတွေရှေ့ ပလက်ဖောင်းမှာ ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ ။

သည် တော့မှ မင်း ဝရန်တာလေးကခွာကာ အခန်းထဲဝင်ခဲ့လိုက်သည်။ ။ ရင်မှာ သိချင်လွန်းနေသော အဖြေတစ်ခုအတွက် စိတ်ကတုန်လှုပ်မောပမ်းနေခဲ့တာတော့ သေချာသည်။ ။

အခန်းတံခါးဝလေးက ရပ်တန့်ကာ လေးလွှာရှိ မင်း အခန်းဆီရောက်လာမည့် ဇင်မာကို စောင့်မျှော်ရသော မိနစ်ပိုင်းလေးသည် ပင်ရှည်ကြာလွန်းသည် ထင်မိ၏။

မကြာလိုက်ပါ မင်း၏ တိုက်ခန်းရှေ့တံခါးဝလေးသို့ ဇင်မာ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။

နုညက်ကြည်လင်နေသော မျက်နှာလေးနှင့် လိုက်ဖက်သော ကြည်ပြာရောင် ဝတ်စုံလေးနှင့် ဇင်မာ လှနေသည်။ ။

‘နင် ငါ့ကို မျှော်နေတာလား အမင်း’

အပြီးလေးနှင့် ဇင်မာမေးသည် ကို မင်း ခေါင်းလည်း မညိတ် ခေါင်းလည်း မခါဖြစ်ဘဲ ဇင်မာ မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်မိသည်။ ။

ဇင်မာ အပြီးတွေက အေးစက်နေသည် ဟု ထင်မိ၏။ ခါတိုင်းနှင့်မတူသော ဇင်မာအသွင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရုံနှင့် မင်း သိချင်လွန်းသော အဖြေကို သိလိုက်မိသလို ရှိသည်။ ။

ဖွင့်ထားသော အခန်းတံခါးမှ လှမ်းဝင်ကာ ဇင်မာ ဧည့်ခန်းက ဆိုဖာထိုင်ခုံလေးဆီ လျှောက်သွားကာ ထိုင်သည်။ ။

ဇင်မာ အရိပ်ကို ကြည့်ရင်း မင်း နေရာမှာ ပဲ မတ်တပ်လေး ရပ်နေမိဆဲ။ စိတ် အာရုံတွေကတော့ မွန်းကြပ်လာတာ အမှန်။

‘လာလေ အမင်း ထိုင်လေဟာ’

ဇင်မာ သတိပေးမှ ဇင်မာရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်မိ၏။

ဇင်မာ မျက်ဝန်းပိုင်းစက်စက်လေးတွေက မင်း မျက်နှာကို တိတ်ဆိတ်စွာ စိုက်ကြည့်နေရင်း ပင့်သက်လေးရှိုက်လိုက်တာကို သတိထားမိသည်။ ။ သေချာပါသည်။ ။

ဇင်မာ ပြောမလာခင်ကတည်းက သေချာသောအဖြေကို မင်း သိနေသလို ခံစားလိုက်မိ၏။

‘အမင်း ငါပြောမယ့်စကားတွေကို နင် ကြိုသိလောက်ပြီပေါ့’

ဇင်မာဆိုတော့ မင်း အံ့ကို တင်းခနဲကြိတ်ရင်း မဲ့မဲ့လေး ပြုံးမိ၏။ ကြိုတင် မျှော်လင့်ထားပြီးဖြစ်ပေမယ့် သေချာပြီဟု သိလိုက်ရချိန်မှာ စိတ်ထဲက ခံရခက်ခက် ဖြစ်ရတာတော့ အမှန် ဖြစ်၏။

‘နင် စုံစမ်းခိုင်းထားတဲ့ အတိုင်း ငါကိုယ်တိုင် ဆေးရုံကို သွားစုံစမ်းကြည့်တယ် အမင်း၊ နင်သွေးလှူခဲ့တဲ့ သူက သျှင်ခေတ်သစ် အမှန်ပဲ’

ဆေးရုံမှာ သွေးလှူဖြစ်သည့်နေ့က ဇင်မာ မပါခဲ့ပါ။ အိမ်ကြောင့် သိခဲ့ရသော အကြောင်းရင်းအမှန်ကို တိကျသေချာစွာ သိလိုတာကြောင့် မင်း ဇင်မာကို သေချာစွာ စုံစမ်းခိုင်းခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

ထင်တော့ ထင်ပါသည်။ သျှင်ခေတ်သစ် ဆိုသော ယောက်ျားသည် သူမှ လွဲ၍ ဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်။ လွဲချော်ပါစေဟု တောင်းဆိုခဲ့သော ဆု တောင်းသည် လည်း မပြည့်ဝခဲ့ပါ။

‘အမင်း နင် ခံရခက်ခက် ဖြစ်နေသလား၊ နင် လှူခဲ့တဲ့ သွေးတွေအတွက် နင် နောင်တတွေရနေသလား’

ဇင်မာ မေးလာတော့ မင်း မချီပြုံးလေး ပြုံးမိသည်။ ဆိုးရွားလှသော ကံကြမ္မာ၏ တိုက်ဆိုင်မှုအတွက် ရင်မှာ ခံရခက်ခက် ဖြစ်မိတာတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ မြင့်မြတ်ဖြူစင်သော အလှူဒါနအတွက်တော့ အသိသတိဖြင့် ဆင်ခြင်ထိန်းချုပ်ဖို့ ကြိုးစားပြီးခဲ့ပြီ။

‘တကယ်တမ်း ပြောရရင် ကံကြမ္မာရဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုအတွက် ဒေါသစိတ်ဖြစ်မိတာတော့ အမှန်ပဲ ဇင်မာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ သွေးလှူခဲ့တာ ဘယ်သူဘယ်ဝါအတွက်ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ထားခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ လှူတဲ့ သွေးတွေက ငါ အမုန်းဆုံးသူခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရောက်သွားတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ဟာ၊ ခံစားချက်နဲ့ ပြောရရင် မကြိုက်ဘူးဆိုပေမဲ့ ငါလှူခဲ့တဲ့ သွေးအလှူဒါနအတွက် နောင်တစိတ်တွေ မထားချင်ပါဘူး၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက် မဖြစ်သေးပေမယ့် ဆရာဝန်စိတ်မွေးရမှာ ပေါ့၊ ချစ်သူ မုန်းသူ

ခဲ့ခြားနေလို့ မဖြစ်ဘူးပေါ့ ဇင်မာရယ်’

မင်း စကားဆုံးတော့ ဇင်မာ ပင့်သက်လေးရှိက် ခေါင်းလေးညိတ်သ
ည် ။

‘အင်း နင့်ရဲ့ စိတ်ထားက နင့်အစ်မလိုပဲ ဖြူစင်မြင့်မြတ်တယ် အမင်း
၊ ငါက ဒီတိုက်ဆိုင်မှုအတွက် နင် တော်တော်ခံပြင်းနေမယ် ထင်နေတာ’

‘နင်ကော သူ့မျက်နှာကို မြင်လိုက်တော့ ဒေါသတွေ အမုန်းတွေ ဖြစ်
ခဲ့သေးသလား ဇင်မာ’

‘အမှန်ပြောရရင် ငါ့ရင်ထဲမှာ သူနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အားလုံးမေ့ပစ်နိုင်
ခဲ့ပြီ’

‘သေချာရဲ့ လား ဇင်မာ၊ နင် သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာ ငါသိပါတယ်’

ဇင်မာ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ မပွင့်တပွင့်ပြီးရင်း ဆိုဖာထိုင်ခုံမှာ ကျော
လေးမှီထိုင်သည် ။

‘ငါချစ်ခဲ့တာ မှန်ပေမဲ့ သူက ငါ့ကိုချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ အဲဒီအ
ချိန်တုန်းက ငါ ခံစားရတာ မှန်ပေမဲ့ အခုချိန်မှာ တော့
ရင့်ကျက်သွားခဲ့ပါပြီ’

ဇင်မာ တကယ်ပဲ ရင့်ကျက်သွားခဲ့သည် လား။ တစ်ချိန်တုန်းက ချစ်
ခဲ့သော ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ်မှာ ဇင်မာ နှလုံးသားက မေ့ပစ်နိုင်
တာ သေချာရဲ့ လား မင်း မသိပါ။

သေချာသည် က သျှင်ခေတ်သစ် ဆိုသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
မင်း ရင်ထဲက ခါးသီးစွာ မုန်းသည် ။ နာကြည်းသည် ။ အမည်ကို ကြား
ရုံနှင့် တူးတူးခါးခါး မုန်းခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။

ထိုအမုန်းတရားကလည်း မင်း ရင်ထဲမှာ ခိုင်မြဲစွာ နှောင်တွယ်ခဲ့တာ ပဲ ဖြစ်သည်။ ။

‘အမင်း ဆေးရုံမှာ တုန်းက နင် သူ့ကိုသွားမကြည့်ခဲ့တာ တော်သေး တယ်၊ နင် သူ့ကိုတွေ့ပြီး သျှင်ခေတ်သစ်ဆိုတာ သိသွားရင် နင် တော် တော် ခံစားရမှာ သေချာတယ်’

ဇင်မာ စကားကို မင်း လက်ခံခေါင်းညိတ်မိပါသည်။ ။ ဆေးရုံမှာ တုန်းက မင်း သွားမကြည့်ဖြစ်ခဲ့တာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ကျေနပ်ရတော့မည်။

‘ဟုတ်တယ် ဇင်မာ ငါ သိပ်မုန်းတဲ့ လူတစ်ယောက်မျက်နှာကို ငါ မြင်ခဲ့ရင် တော်တော်ခံရခက်မှာ ၊ ပြီးတော့ အဲဒီလူကို ငါ့သွေးလှူခဲ့တာဆို တော့ စိတ်ချုပ်ထိန်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘သူ့ရဲ့ မိထွေးကိုတော့ နင် မြင်ဖူးလိုက်မှာ ပေါ့’

‘သွေးလှူပြီး ငါ နားနေတဲ့ အခန်းအထိ သူ ကျေးဇူးတင်စကား လာပြောလို့ အသေအချာ မြင်ခဲ့ရတယ်၊ သျှင်ခေတ်သစ်ရဲ့ မိထွေးလို့ ငါ တကယ်မသိခဲ့ဘူး’

‘အဲဒီ မိန်းမကြီးကတော့ နင့်ကို သိသွားမှာ ပေါ့’

‘အင်း ငါ့နာမည် ပြောလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူ့မျက်နှာပေါ်က ပြောင်း လဲသွားတဲ့ အမူအရာကိုတော့ ပြန်မှတ်မိနေတုန်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန် တုန်းက နည်းနည်း ထူးဆန်းနေတဲ့ ငါ့နာမည်ကြောင့်လို့ ရိုးရိုးသားသား ထင်ခဲ့တာလေ၊ နောက်မှ စဉ်းစားမိတာ ဒီမိန်းမကြီး ငါ့ကိုကောင်းကောင်း သိသွားခဲ့လို့ ခပ်သုတ်သုတ် နှုတ်ဆက်ထွက်သွားတာပဲလို့’

ဆေးရုံမှာ တုန်းက မင်း ရှေ့မှောက်အထိ ရောက်ရှိလာကာ ကျေးဇူး

တင်စကားတွေ ဆိုသွားသော မိန်းမကြီးမျက်နှာကို ပြန်မြင်ယောင်မိ၏။

သျှင်ခေတ်သစ်ရဲ့ မိထွေးတဲ့ လား။ တစ်ကြိမ်မြင်ရုံနှင့် မှတ်မိလောက်အောင် ကျက်သရေရှိသော မျက်နှာကို အာရုံထဲမှာ မှတ်မိနေဆဲ။

‘အဲဒီဘွားတော်ကိုတော့ လေးစားတယ်၊ သျှင်ခေတ်သစ်က မိထွေးဆိုတဲ့ အမြင်နဲ့ အမြဲတမ်း အမြင်မကြည်ခဲ့တာလေ၊ ဒါပေမဲ့ ဘွားတော်က သားအရင်းလို ဂရုစိုက်တာ’

သျှင်ခေတ်သစ်နှင့် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ဇင်မာက ပြန်ပြောပြနေ၏။

‘ပြောရရင် ဝဋ်တစ်ခုပဲ၊ အခုပဲကြည့် သလက်ဆီးမီးယား ရောဂါသည် ရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ဒီဘွားတော် လည်စင်းခံနေရပြီလေ’

မိခင်ရင်း မဟုတ်ပါဘဲ သျှင်ခေတ်သစ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေရရှာမည့် မိထွေးတော် ခံစားချက်ကို မင်း တွေးကြည့်လို့ ရပါသည်။ ။

ပြီးတော့ ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်မိတာ မမနေမင်းကို ဖြစ်သည်။ ။ ပညာထူးချွန်သော ထက်မြက်သော မမနေမင်းသည် သျှင်ခေတ်သစ် ခံစားနေရသော ရောဂါကို သုတေသနပြု လေ့လာခဲ့သူ။

‘အင်း မမနေမင်းသာ ရှိရင် ဒီနတ်ဆိုးလေးရဲ့ အသက်ရှင်မှုကို အများကြီးဆွဲဆန့်ထားနိုင်မှာ သေချာတယ်’

ဇင်မာကလည်း မင်း လိုပဲ မမနေမင်းကို သတိရသွားခဲ့သည် ထင်၏။ ။ သျှင်ခေတ်သစ်ကို ရည်ရွယ်ကာ ဆိုသောစကားကြောင့် မင်း ရင်ထဲမှာ နှင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

အတိတ်ကို အသစ်ပြန်ဖြစ်တည်စေသော စကားတွေ ကြားရတိုင်း မမနေမင်းကို ပြန်သတိရခံစားရစေသည်။ ။

‘မမ အသက်ရှိထင်ရှားရှိနေသေးရင် လောကကြီးအတွက် တန်ဖိုး ရှိနေမှာ သေချာတယ် ဇင်မာ၊ သျှင်ခေတ်သစ်အတွက်တင် မကပါဘူး သလက်ဆီးမီးယား ရောဂါသည် တွေအတွက် မမပြုစုခဲ့တဲ့ ဆေးသုတေသန လုပ်ငန်းတွေက အကျိုးရှိမှာ ပါ။ အဲဒီအတွက် သျှင်ခေတ်သစ်အပေါ်မှာ ငါ အမုန်းစိတ်တွေ မထားချင်ပါဘူး၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ပဲ ထားနိုင်အောင် ကြိုးစားမှာ ပါ’

‘အမင်း နင့်စိတ်ထားကို ငါ လေးစားပါတယ်၊ နင်ကလည်း မမနေမင်းလို ခွင့်လွှတ်နိုင်တဲ့ စိတ် ကြီးမားတယ်’

‘ဟင့်အင်း မထင်နဲ့ ဇင်မာ၊ မမလောက်တော့ ငါ့စိတ်က မပျော့ပျောင်းဘူး၊ သျှင်ခေတ်သစ် ဆိုတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံမိရင် သူ့လည်ပင်းကို ငါ ထည့်ပစ်ဖို့ ဝန်မလေးတဲ့ စိတ်တွေ ရှိနေတုန်းပဲ၊ သူနဲ့ ထိပ်တိုက်ဆုံခွင့်မပေးတဲ့ ကံကြမ္မာကို ငါကျေးဇူးတင်တယ်’

လမင်း ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဇင်မာ နားလည်စာနာနိုင်ပါသည်။ ။

တကယ်ဆို သျှင်ခေတ်သစ် ဆိုသော ယောက်ျားသည် လမင်းတို့ ညီအစ်မအတွက် မာန်နတ်ဆိုးတစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့၏။

မမနေမင်းရောင်စဉ် သေဆုံးခဲ့ရတာ သျှင်ခေတ်သစ်ကြောင့်ဟု ယတိပြတ် မပြောနိုင်ပေမယ့် သျှင်ခေတ်သစ် ပယောဂမကင်းတာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ။

လမင်း ရင်ထဲမှာ လည်း ထိုစွဲမြဲစိတ်ကြီးနှင့် နာကျင်မုန်းတီးခဲ့သည်။ ။

ကံကြမ္မာက အခုတစ်ခါ သျှင်ခေတ်သစ်အတွက် လမင်းရောင်စဉ်ရဲ့ သွေးတွေကို ပေးဆပ်စေခဲ့ပြန်၏။

လမင်း ခံစားနေရသော ခံစားချက်များ စွာ အတွက်တော့ ဇင်မာ ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံပေးချင်သည်။ ။

သျှင်ခေတ်သစ် ဆိုသော ယောက်ျားက ဖြူစင် ကောင်းမွန်ခဲ့သော ယောက်ျားတစ်ယောက်မှ မဟုတ်ခဲ့ဘဲလေ။
